

2) Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że art. 167 i art. 168 lit. a) dyrektywy 2006/112, a także zasady neutralności podatkowej, pewności prawa i równego traktowania nie stoją na przeszkodzie udzieleniu odbiorcy faktury odmowy prawa do odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej z powodu braku rzeczywistej transakcji opodatkowanej, nawet jeżeli korygująca decyzja podatkowa skierowana do wystawcy faktury nie nakazywała korekty zadeklarowanego podatku od wartości dodanej. Jednakże w razie uznania, iż transakcja nie miała rzeczywiście miejsca, w związku z działaniami bezprawnymi lub nieprawidłowościami popełnionymi przez wystawcę faktury lub na wcześniejszym etapie obrotu w stosunku do transakcji powoływanej jako podstawa prawa do odliczenia, należy ustalić na podstawie obiektywnych okoliczności i bez wymagania od odbiorcy faktury podejmowania czynności sprawdzających, które nie są jego zadaniem, że odbiorca ten wiedział lub powinien był wiedzieć, iż transakcja wiąże się z naruszeniem przepisów o podatku od wartości dodanej, co ustalić powinien sąd odsyłający.

(¹) Dz.U. C 80 z 17.3.2012.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajový súd v Prešove (Słowacja) w dniu 6 listopada 2012 r. — Spoločenstvo vlastníkov bytov MYJAVA przeciwko Podtatranská vodárenská prevádzková spoločnosť, a.s.

(Sprawa C-496/12)

(2013/C 86/10)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Krajový súd v Prešove

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Spoločenstvo vlastníkov bytov MYJAVA

Druga strona postępowania: Podtatranská vodárenská prevádzková spoločnosť, a.s.

Pytania prejudycjalne

1) Czy wykładni przepisów dyrektywy 1999/44/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji oraz dyrektywy Rady 85/374/EWG (²) z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe a także dyrektyw mających na celu ochronę konsumentów należy dokonywać w ten sposób, że osoby prawne korzystają z takiej samej ochrony co ochrona gwarantowana konsumentom jeżeli w ramach umów objętych rzeczonymi dyrektywami działają w celach nie mieszczących się w zakresie ich działalności handlowej lub zawodowej?

2) Czy wykładni przepisów dyrektywy Unii Europejskiej takich jak dyrektywa 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji oraz dyrektywa Rady 85/374/EWG z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe należy dokonywać w ten sposób, że przepisy te stoją na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego takiemu jak będący przedmiotem postępowania głównego, który w wypadku stwierdzenia wady dostarczonego towaru ogranicza uprawnienie do żądania zwrotu, takie jak powództwo o zwrot nienależnego świadczenia jedynie do okresu, jaki upłynął od ostatniego odczytu wskazań uszkodzonego wodomierza dokonanego przed złożeniem wniosku?

(¹) Dz.U. L 171, s. 12.

(²) Dz.U. L 210, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 19 grudnia 2012 r. — Loredana Napoli przeciwko Ministero della Giustizia — Dipartimento Amministrazione Penitenziaria

(Sprawa C-595/12)

(2013/C 86/11)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Loredana Napoli.

Strona pozwana: Ministero della Giustizia — Dipartimento Amministrazione Penitenziaria.

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 15 dyrektywy 2006/54/WE (¹) (powrót z urlopu macierzyńskiego) ma zastosowanie do uczęszczania na szkolenie zawodowe ściśle związane ze stosunkiem pracy i powinien być interpretowany w ten sposób, że po zakończeniu okresu urlopu pracownica ma prawo zostać na nowo przyjęta na to samo toczące się jeszcze szkolenie, czy też może być interpretowany w ten sposób, że pracownica może zostać zapisana na kolejne szkolenie, choć jest ono niepewne, co najmniej jeśli chodzi o to, kiedy nastąpi?

2) Czy art. 2 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2006/54/WE, który uznaje za dyskryminację wszelkie mniej korzystne traktowanie związane z urlopem macierzyńskim, powinien być interpretowany w ten sposób, że zapewnia pracownicy bezwzględna ochronę, która nie podlega ograniczeniu ze względu na